

Tvende lystige

Danske Viser

Den første: Broder, hvi est du saa mist etc.

Den anden: Tyge sad ved Tolen og grad, etc.

[Trondhj.] Trykt i dette Aar.

V box 31:923

Tvende lystige
Danske Piiser,

Den Første:
Broder hvi est du saa mut, 2c.

Singes som:
En gang der jeg lystig var, 2c.

Den Anden:
Enge sad ved Ilden og
græd, 2c.



Trykt i dette Aar.

[Trondhj. 17. 7]

V. box 31:923

Den Ugudelige.

Broder hvi est du saa mut,
Har der nogen mod dig brut;
Dril og Danken røre,
Lystig vær i saadan Lav,
I Morgen er det og en Dag,
Hvad skal vi andet gjøre?

Den Gudfrygtige.

2. Ey hvad est du underlig,
Kand du ey besinde dig,
Doden snart kand komme,
Ja vel og i denne Nat,
Saa maa du ham følge brat,
Kand det dig da fromme.

Den Ugudelige.

3. Tænker du paa Døden nu,
Om en snees Nar eller tu,
Tal saa om det Gilde,
Vil du drikke, lad Glasset gaa,
Vilt du ikke, sæt dig i Braa,
Hellig Morten lille.

Den Gudfrygtige.

4. Reddes du da ey for GUD,
Frygter du ey for hans Bud,
Han sit Bee udraaber;
Over sterke Kæmper slig,
Viinen drikker idelig,
Helved' ad dem gaber.

Den

Den Ugudelige.

5. Tænker ride Sold-fri om,
Lad kun Glasset blive tom,
Tænk! det er en Skaale,
Eid nok er at sidde i Braa,
Naar mit Skæg det bliver graa,
Du derfor ey dvale.

Den Gudfrygtige.

6. Broder tænk dig noget om!
Naar Guds Søn vil holde Dom,
Skal hver Regnskab gjøre,
For hvert et u-nyttigt Død,
Han har talt paa denne Jord,
Alle skal det høre.

Den Ugudelige.

7. Er du Barten eller Giasf,
Er du Degn eller Præst,
Har du nær udpladdret,
Sid og prædik, men du vil,
Jeg vil drikk' en anden til,
Nok har jeg hørt sladdret.

8. Hvi skull' GUD blive vred derfor;
Alt vi hver Dag fulde gaar,
Vi det selv betale,

Alt og Viin er bedre end Vand,
Jeg skal drikke, men jeg kand,
I hvor høyt du galer.

9. Hvad kand være bedre til,
Drikk' og Danke, men man vil,
Glaae en liden Svinke,

Gaae til Seng at legge sig,
Tag' med sig saa lystelig,
En vakker Kiffelinke.

Den

Den Gudfrygtige.

10. Har du ey i Kirken hørt,
Præsten mangesind omrørt,
Lønnen de maa vente,
Som Skiorlevnet bruge her,
Straffen han vist hos sig bær,
Dog hun mon forlente.

11. Saadan lyder Herrens Ord,
Den sit Levnet fører i Hoer,
Ingen Deel skal hænde
Iblant hans Udvalde kjær,
Men hans Deel i Polen er,
Ewig der at brænde.

Den Ugudelige.

12. Hør man nu, at du est gal,
Skuld' de ned til Helved' all
Horerie mon drive,
Da skuld' Præst og Degnen med,
Eene kom jeg ey afsted,
Galt vil det da blive.

13. Ingenlunde er det saa,
See hvor David han fandt paa,
Mord til Hoer med Smerte,
Herren havde ham dog kjær,
Sagde ham en Mand at være,
For sit eget Hierte.

Den Gudfrygtige.

14. Hvad tal du om Davids Synd,
David stod af Syndsens Dynd,
Giorde Poenitente,
Vist han angret Synden frem,
GUD ham sendte Straffen hjem,
Krig og Pestilente.

Den

Den Ugudelige.

15. Loths Exempel merk og vel,
Han sin' Dotre stændte selv,
Det var endda værre,
Saadan fiine gamle Mænd,
Skuld' de vær' til Helved' send,
Det var ingen Ære.

Den Gudfrygtige.

16. Loth hans Synd du rose vil,
Hans Exempel tag dig til,
Viinen var hans Herre,
Aldrig havd' han syndet saa,
Havd' hans Sind ey vær't ham fra,
Lad dig paamindt være.

17. GUD er naadig visselig,
Naar en Synder' bedrer sig,
Synden at forlade,
Synd'ren vil han ey forsmaa,
Synden aldrig tænke paa,
Net af idel Naade.

18. Glæd' er og i Himmerig,
Naar en Synder' bedrer sig,
Blant GUDs Engle kjær,
Gior derfor, som David from,
Stat af Synden! tænk dig om!
Herren giv sin Ære!

19. Naar du angret Synden din,
Druger Aand'lig Medicin,
Tænker GUD at fengte,
Saa vil HERREN elske dig,
Saa er du ham takkelig,
Nyde Davids Rygte.

20. Drul.

20. Druffenſkab paafører dig
Sjælens Glæde viſſelig,
Derpaa maa du grunde,
Grove Synder over du,
Chriſti Pin' at komme ihu,
Har du ingen Stunde:

21. Merk og vel kær' Broder min,
Vilt du agte Beſærdt din,
Drit ſkal du ey præiſe,
Røde Øyen land du ſaa,
Køſtend' Hænder ligesaa,
Sind og Sands forliiſe.

22. Armod tiener dig og nær,
Naar din' Penge borte er',
Ingen vil dig agte,
Skiøgen dig ey elſker meer,
Den du elſker, ad dig leer,
Broder det betragte.

Den Ugudelige.

23. Ah! hvad det bedrover mig,
At jeg hører Tale ſlig,
Vaane er ond at vende,
Haardt vil blive paa at gaae,
Skal jeg nu mit Sind omſlaae,
Det maa jeg bekiende.

24. Herren jeg paakalde vil,
Han ſkal gjøre ſit dertil,
Jeg mig land fornøye,
Dg mit Levnet ſkille ſaa,
At jeg ſalig blive maa,
Naar jeg hen ſkal vandree.

Den

Den Gudfrugtige.

25. GUD ſkee Lov evindelig,
At du land beſinde dig,
Føl GUD for ſin Naade,
Lev der efter Chriſtelig,
Lad ey Verden daare dig,
GUD din Synd forlade.



Den Anden:

Enye ſad ved Tiden og græd,
Lad ſaa løbe over en Skiølt,
Hans Huſtru vilde ham med Hunger kvæ-
le, Enge.

2. Vilt du mig med Hunger kvæle,
Lad ſaa løbe over en Skiølt,
Da ſkal jeg vor Sengen-Dreng ſelle, Enge.

3. De Ord de vare ikke vel udtalt,
Lad ſaa løbe over en Skiølt,
Det vorde Fluſanden at han var ſolt, Enge.

4. Han tog ſin Dreng paa ſin Bag,
Lad ſaa løbe over en Skiølt,
Han lakked ad Riøbſtaden med fuld god Magt,
Enge.

5. Der han kom paa Riøbſted-Gade,
Lad ſaa løbe over en Skiølt,
Der mødte hannem en Boeqvinde vel til maade,
Enge.

6. Hør du Enge ſauer og ſin,
Lad ſaa løbe over en Skiølt,
Hvad vil du have for Drengen din, Enge.

7. Jeg